

בנועם החינוך והתורה
יו"ל ע"י המרכז לנוער חרדי רבא 2 אשדוד

זמרון לה נראה כל אזור
לקרבת מהתמודדות היומיומית
לא של הנוער ולא של

שאל בני

זמרה אנוער

לקח טוב

מעשה ביהודי שהייתה לו חנות בשוק מחנה יהודה בירושלים, החנות הייתה רווחית ביותר, אבל בשל מיקומה המרכזי, במרכז ירושלים השכירות גם הייתה גבוהה מאוד, ויהי היום הקב"ה עשה לאותו יהודי טובה גדולה ויהודי אחר פתח מול החנות שלו חנות בדיוק כמו שיש לו, היהודי רתח מזעם על חוצפתו של אותו יהודי כי הכנסותיו החלו לרדת משה משה, והשכירות עדיין נשארה גבוהה כך שהחנות התחילה ליצור הפסדים גדולים, בצר לו הוא ניגש לרב שמואלי וקבל בפניו על החוצפה הנוראה של אותו יהודי, ואף התבטא בפני הרב; אילו הוא היה עושה לי כזה דבר לפני שחזרתי בתשובה הייתי חס וחלילה... ענה לו הרב ברוגע; תדע! שכל מה שה עושה זה הכל לטובתך, אמנם זה לא קל, וזה נראה ההיפך מטובתך, אבל זה לטובתך האישית. ניסה היהודי להסביר לכב הרב שזה לא הקב"ה... זה אותו חצוף... אבל הרב עמד איתן בדעתו שהכל זה הקב"ה... והוא זה שנתן את הרעיון של פתיחת החנות המתחרה במוחו של אותו יהודי. ולכן ייעץ לו הרב; לו לעצתי שמע תעבור למקום אחר שהשכירות זולה יותר אמנם תרוויח פחות אבל פרנסה תהיה לך ותוכל להמשיך הלאה בחיי השיגרה שלך... שמע היהודי לעצת הרב ואכן הוא הלך ופתח חנות במקום אחר זול יותר... הוא אמנם הרוויח פחות אבל כדברי הרב הוא פרנס את משפחתו יפה והמשיך הלאה בחיי השיגרה. מיקומה של החנות החדשה הייתה בבניין מגורים ובקומה הראשונה של אותו בנין, קומה מעל החנות - התגוררה אישה ישישה, בעל החנות זיהה שאותה אישה גלמודה ואף אחד לא מסייע בידה, הוא החל לתת לה אוכל בחינם ולסייע בידה בכל מה שהיא הייתה צריכה בחיי היום יום, היא מצידה לא ידעה אפילו איך להוקיר לו טובה על כל מה שהוא עושה למענה, אבל הוא מצידו נהנה שהוא יכול לסייע בידי יהודייה שאין לה קרוב וגואל ואף אחד לא יכול לסייע בעדה. כמובן שהיא מצידה הייתה ניגשת ומבקשת ממנו כל מיני טובות והוא בשמחה ובמאור פנים סייע בידה, יום אחד אחרי יום עבודה מתיש במיוחד, פנתה אליו הזקנה אם הוא יוכל להקדיש לה היום שעה של שיחה כי היא רוצה לספר לו משהו, בעל החנות שהיה אחרי יום מתיש במיוחד, בתחילה חשב לסרב לה אבל משראה את הצער שלה החליט על אף העייפות הגדולה בה הוא שרוי להיענות לבקשתה והוא אמר לה שהוא יסדר את כל החשבונות היומיים ויישב לשמוע מה בפייה, ואכן כך היה משהתיישב בעל החנות לשמוע את מה בפייה גוללה בפניו אותה גלמודה את כל גלגולי חייה ואיך שהיא הגיעה למצב הזה שהיא בודדה גלמודה, ההוא שכבר היה עייף החל להסתכל בשעון כדי לרמז לה לסיים... היא שמה לב לתנועותיו והיא החלה לבקש ממנו שיהיה קשוב לה כי יש לה דבר מאוד חשוב לומר לו... ואז היא מספרת לו שנפטר לה דוד מחו"ל יעשיר כקורח והוריש לה 5 מיליון דולר והיות והיא רואה שהוא עושה למענה הכל לכן היא רוצה לתת לו את כל הירושה רק שיקנה לעילוי נשמתה חדר בישיבה כדי שזה יהיה לה לזכות... ואכן לאחר זמן הסתלקה הזקנה לבית עולמה ואותו יהודי נהפך לעשיר בסדר גודל... כל הסיפור הזה התגלה כי אותו יהודי חזר לרב שמואלי להגיד לו שהוא רוצה לתרום חדר בישיבה שלו... כל מה שה עושה הכל לטובה ולברכה!

פנינת חמד

”שֶׁלַח לְךָ אֲנָשִׁים וַיְתֵרוּ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן, אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְמִטֵּה אֲבֹתָיו תִּשְׁלְחוּ כָל נָשִׂיא בְּהֵם” יגב

וּכְתָבוּ בַסְּפָרִים הַקְדוּשִׁים, שֶׁהַתּוֹרָה רוֹמֶזֶת בַּפְּסוּק זֶה שֶׁכָּל אִדָּם מִיִּשְׂרָאֵל; אִישׁ אֶחָד... אִמְסֶה... יְכוֹל לְהִסּוֹת אֶת כָּל כָּל הָעוֹלָם, לְמִקּוֹם אֶחָד, כִּי הָעוֹלָם נִמְשָׁל לְאִשׁוֹ וְכֹחוֹ שֶׁבְּאִשׁ הָאִדָּם כָּל אִבְרָהָם יְכוֹלְתוֹ לְהַכְרִיעַ אֶת כָּל הָאִשׁוֹ, כִּי הוּא הַדָּבָר שֶׁמִּבְּקוּמַת הָעוֹלָם, הַמַּחְזוּלָקֵת לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. כָּל אֶחָד! יְכוֹל לְהִסּוֹת אֶת כָּל הָעוֹלָם אַחֲרָיו. וְזֶה הַרְמֵז בַּהַפְּסֵךְ הַכְּתוּב - אֲבוֹתָיו... כִּי כֹחוֹ שֶׁלְּאֲבוֹתָיו הָיָה אֶת כֹּחַ זֶה לְהִסּוֹת אֶת כָּל הָעוֹלָם אַחֲרֵי מַעֲשֵׂיהֶם, כִּי לְבְנֵי הַיּוֹהֵם יֵשׁ אֶת אוֹתוֹ כֹּחַ.

משולחנו של המחנך הרב ברוך הרשקוביץ שליט"א

לתת אמון נקודה למחשבה

מבחוץ הניתן ממבט בוגר וללא נגיעות יכול להועיל לך עד מאוד, וגם כשכבר מגיע אליך נער עם התלבטויות שונות שהוא עובר, ראשית כל; אל

לפעמים האדם החיצוני בטיפ קטן מבחוץ הניתן ממבט בוגר וללא נגיעות יכול להועיל לך עד מאוד

תבטל את דבריו כי גם אם בעיניך נראים הדברים כלא נכונים או כלא מידתיים או כקטנוניים מדי וכו' אל תאמר לו את זה! וגם אל תאמר לו את זה בשתיקה!! כי לפעמים האמירה בשתיקה היא גרועה יותר מהאמירה בדיבור... כי ברגע שהינך מבטל את דבריו של האדם הצעיר מכל סיבה שהיא חסמת אותו בכח... רק תשמע אותו שוב בקשב רב ותראה לו שזה רציני רק שיש לכל דבר בס"ד פתרון, וכדאי ורצוי עד מאוד לחשוב איתו יחד איך לפתור את הדברים, ולא מיד לתת לו את העצה והפתרון על מגש של זהב, כי בכך הוא לא ילמד להביא את הפתרונות לבד, אלא כדאי לחשוב איתו יחד על הדברים ולהגיע לפתרון בכוחות משותפים ובכך בפעם הבאה שיעלו לו התלבטויות כאלו ואחרות, הוא ינסה לבד לנסות לפתור אותם,

האישיים, ואחרי זה ככל שהוא גודל ויש לו את אתגרי החיים המזדמנים לפתחו, כמה שניתן לו את האמון שהוא יכול לבד כך הוא יוכל לבד. ניקח לדוגמא את חיי החברה שהם שכיחים מאוד בכל גיל, אבל ככל שאדם צעיר נושא ההתאקלמות בחברה זה דבר שמטריד אותו יותר, וכגון; האם הוא יצליח להשתלב טוב? האם החברה תקבל אותו כמו שהוא? האם לא ידברו עליו מאחורי הגב? מה יהיה המעמד שלו בחברה חזק או חלש וכו' ? וכאן ניתן לנקוט בדרך האמון ולבנות את הנער לאט-אבל בטוח, בדרך לעצמאות. ולכן כשמגיע נער ומתלבט בדברים שהעלינו לעיל, צריך לתת לו קשב רב להתלבטויות שלו, ולאחר מכן לשתף אותו בכך שלכולם יש את אותה התמודדות בתחילת דרכם, ובכך קודם כל הרווחנו שהנער חש שאינו חריג בנוף האנושי ואין לו קשיים נדירים שלאחרים אין אותם... כי זה לבד עלול לגרום לנער לתסכול... ולאחר מכן לומר לו: אני סומך עליך! אתה תתמודד עם זה לבד! כי יש לך יכולות טובות וקשרים בין אישיים מצוינים! ואין שום סיבה שלא תקנה מעמד חברתי איתן! ואם בהמשך הדרך יעלו לך התלבטויות כל שהם אל תהסס לבוא ולהעלותם, כי לפעמים האדם החיצוני בטיפ קטן

בסיס הצמיחה של כל אדם בכל גיל, זה מידת האמון הניתנת לו ולמעשיו, מהסביבה שבה הוא חי וסביבה ציר חייו נסוב כל היום, ולפי מידת האמון שתהיה לו מהסביבה, כך הוא יוכל להרחיק לכת יותר ויותר רחוק.

אתה לא חריג!

והסיבה לכך: כי האמון יוצר אצל האדם עצמאות שהוא יכול לבד להתקדם ללא תמיכה חיצונית, ודבר זה מתחיל מהיום שאדם נולד, תינוק חייב את האמון שהוא יכול לקום, ואחרי זה ללכת לבד וכו' תינוק שלא יקבל אימון יהיה קשה לו ללכת לבד, כי הוא חייב את תמיכת הבוגרים שהם כבר הולכים והם עצמאיים בחייהם

לפי מידת האמון שתהיה לו מהסביבה, כך הוא יוכל להרחיק לכת יותר ויותר רחוק.

והוא לאט לאט ילמד עצמאות מהי.

טיפים בהבנה

כמובן שעל הדרך חשוב לתת לילד טיפים אישיים מה לא לעשות כדי שהחברה לא תתרחק ממנו כי יש דברים שלא מקובלים ולא אהובים בחברה, וחבל לעשותם, ובכך נבנה ילד

וגם אל תאמר לו את זה בשתיקה!! כי לפעמים האמירה בשתיקה היא גרועה יותר מהאמירה בדיבור...

יציב בנוי לתפארת בנושא החברתי, וכן הלאה דבר זה נכון לכל תחום מתחומי החיים, ובשביל להצליח בתהליך זה עד מאוד חשוב והכרחי מאוד להיכנס לנעליים של האדם הצעיר ולהיזכר בימים שגם לנו היו את אותם התלבטויות אם כי לפעמים אמנם בסגנון אחר אבל על אותו כיוון, כי בשעה שנראה את הדברים ממקום כזה הכל יהיה לפתע מול עינינו אחרת, וגם אם במקרה אנחנו אכן עשויים מחומר אחר. וכגון שאותנו נושא החברה אינו מאוד מטריד, או לחילופין שלנו זה הולך בקלות להחליק לתוך חיי החברה, וקבלנו ממתנת שמים ילד העשוי מחומר אחר, ניתן לו את האימון הנ"ל ובכך נבנה אותו לחיים בדרך שנבחרה לו משמים.

פן יבולע-סיפור

וכפי שהדגשנו האימון ייתן לו ביטחון שיצור לו יציבות להתמודד לבד וגם להצליח... היה אצלי לאחרונה נער, שמגיע ממשפחה מאוד מכובדת וידועה בציבור, האם מטפלת רגשית

מאוד גדולה ומצליחה, ובנה חשש נורא מנושא חברה כי פה ושם פגעו בו מילולית והגיעו הדברים עד כדי שהוא חשש להיכנס לחדר האוכל של הישיבה ולסעוד יחד עם כולם 'פן יבולע לו' על ידי חבריו לספסל, וכמובן שמכאן הדברים יצאו מכלל שליטה והגיעו לממדים מפלצתיים, והוא ניסה להעלות את רגשותיו וחששותיו בפני הוריו אבל הם הסתכלו על העניינים החברתיים מהמבט המצליח שלהם ולכן היה קשה להם עד מאוד להיכנס לנעליו, והם ביטלו את חששותיו... עד שהוא הגיע אלי והדבר הראשון שהוא העלה בפגישה: זה היה הנושא שהוא חשש מעצמו שמשוהו אינו כשורה אצלו, כי הנה הסובב הוריו ואחיו מאוד מצליחים בחברה ורק הוא לא... והיה קשה לו מכאן לצעוד הלאה כי היה לו חסם שהיו חייבים לשחרר... ובפגישה הראשונה נתתי לו להבין שגם הוריו בתחילת דרכם התמודדו אם אותם קשיים ואותם התלבטויות, וכן אחיו וכו' והוא אדם נורמלי. ואחרי זה עשינו עבודה בכיוון שרוב האנשים לא נושכים... ולא אוכלים... והם אנשים טובים, ורק מיעוט מאנשים לפעמים קורה מקרה שבאופן בלתי נשלט הם יכולים לפלוט משפט שיכול לפגוע באחר וגם הם מתחרטים על המשפטים האלה אחרי מעשה כי כל אדם רוצה להיות טוב וכן הלאה, וכן גם פגיעות מילוליות זה בדרך כלל דבר שמאוד שייך לגיל כי אדם צעיר שהוא פחות שקול ומילותיו אינם מדודים הוא יכול

עד כדי שהוא חשש להיכנס לחדר האוכל של הישיבה ולסעוד יחד עם כולם 'פן יבולע לו' על ידי חבריו לספסל

יותר להיכשל בלשונו אבל ככל שאדם מתבגר הוא יותר ויותר לוקח אחריות על דיבוריו, ולכן בגיל המתבגר שהוא כבר נמצא בו היום מאוד נדיר שמישהו ישלח את חיציו אליו, עד שלאט לאט הוא יצא מהעניין.

אימון זה הוא היסוד לפרשה שלנו בה הקב"ה רוצה לתת את מתנת הארץ לבני ישראל, אבל היות ולבני ישראל היה חוסר אימון בטיב הארץ... הם החליטו לשלוח מרגלים לתור את הארץ... אומר להם הקב"ה אם יש לכם חוסר אימון אני נותן לכם מקום לטעות בו...

אריה שידלובסקי
 פסיכותרפיסט ויועץ חינוכי
 054-8424861 | shidlovsky9@gmail.com
 פקס: 077-4704711

משולחנו של מטפל

סיפור מעורר על תחושת דחיה

התשובה משחק: "עיקר הרעיון הוא שבמשך 30 יום אתה יוצא ומחפש דחייה, וכל יום אתה מקבל סירוב, ולקראת הסוף, אתה כבר מחוסן בפני הכאב". את המשחק, שנקרא "תרפיה בדחייה", המציא יזם קנדי בשם ג'ייסון קומלי. הוא תכנן חפיסת קלפים עם משימות שכל מטרתן לקבל דחייה. מכיוון שכך, מדובר במשימות שלעיתים נשמעות קצת הזויות, אבל תמיד ברוח טובה. כל שצריך הוא ליזום מגע עם אנשים זרים, לבקש מהם דבר מה חסר כל שחר ולהישאר להתמודד עם התשובה – שאמורה להיות לא.

ג'יאנג החליט למתוח את שלושים הימים למאה ואף לתעד את חוויותיו. המשימות הראשונות היו פשוטות יחסית. למשל, כששאל אדם אקראי ברחוב אם הוא יכול ללוות ממנו 100 דולר, תשובתו הייתה: "לא. למה?" בתגובה, מספר ג'יאנג, "הסתובבתי ופשוט ברחתי משם".

היתרון הגדול שלו היה שצילם את כל ההתרחשות, מה שאפשר לו לנתח את הסיטואציה בקור רוח, במקום מוגן מבחינה מנטלית. בראייה לאחור הוא הבין כי החוויה לא הייתה כל כך מאיימת. וזו בדיוק מטרת המשחק. אבל הוא שם לב לפרט יותר מעניין – הבחור לא סתם סירב לו, הוא שאל אותו למה. "למעשה, הוא רצה שאסביר את עצמי", אומר ג'יאנג, "ויכולתי להגייד מלא דברים. יכולתי לתת הסבר, יכולתי לנהל אתו דיון. לא עשיתי שום דבר. כל מה שעשיתי זה לברוח". הוא הבטיח לעצמו כי במשימה הבאה יכריח את עצמו להישאר ולהתעמת עם הסירוב.

הוא לא יצא לדרך...

אלכס אריה

או המפגש של פעם בחיים עם אחד האנשים המשפיעים בהיסטוריה?

ג'יאנג משיב: "נרצח קדימה עוד 14 שנים. הייתי בן 30. ולא, לא הקמתי את אותה החברה. אפילו לא התחלתי". וזה לא שהוא ישב בחדר וחשש אפילו להסיט את הווילון. ג'יאנג מתאר ניסיונות חוזרים ונשנים להגשים את חזון המכתב, אבל ההתקדמות שלו הייתה די אפסית. "מדוע?", הוא תוהה, "איפה אותו ילד בן 14 שכתב את המכתב?" מה השתבש בכל הניסיונות שלו להגיע ליעד? "כל פעם שהיה לי רעיון חדש, כשרציתי להביע את עצמי מול אנשים, בקבוצה, הרגשתי את המאבק המתמשך בין הילד בן ה-14 לילד בן 6", מסביר ג'יאנג. "אחד רצה לכבוש את העולם, והשני פחד מדחייה. ובכל פעם ניצח בן השש".

הילד בן השש אמנם ניצח בהרבה קרבות, אבל נראה כי הוא לא הצליח להכריע את המערכה. מתישהו, הילד בן ה-14 החליט שהגיע הזמן לחנך את הגרסה הצעירה של עצמו.

ג'יאנג מספר כי לאחר מאבקים רבים הצליח לעשות את צעד הראשון בעולם היזמות ולהקים חברה משלו. כשניסה לקדם את העסק וחיפש משקיע, נתקל – כפי שנפוץ בעולם היזמות – בדחיית בקשתו. מדובר, כאמור, באירוע שגרתי לחלוטין, חלק בלתי נפרד מחייו של כל יזם. אבל הילד שבתוכו כנראה חווה מחדש את הטראומה שבאי ההכרה.

"זה פגע בי כל כך, שבאותו רגע רציתי לעזוב את הכול", מספר ג'יאנג. אלא שכאן חל מפנה בחייו: "אבל אז חשבתי לעצמי, היי, האם ביל גייטס היה מוותר אחרי סירוב קטן להשקיע?" זה השלב שבו הבין שאם יש לו איזשהו סיכוי להגשים את שאיפותיו, עליו לשנות את יחסי הכוחות הפנימיים שלו. "אני לא יכול לתת לילד בן שש להכתיב לי את החיים. אני צריך להחזיר אותו למקומו".

הצעד הראשון שהיה עליו לעשות, אם כן, היה למצוא דרך להתמודד עם פחד מדחייה. אבל מאיפה מתחילים?

סיפורו של היזם הנודע ג'יה ג'יאנג הוא דוגמה הממחישה היטב כיצד דחייה בילדות יכולה להשליך על האדם בבגרותו.

וכך הוא מספר: בכיתה א', המורה ערך הפתעה, הוא הביא לכתה הרבה מתנות ואמר, כל תלמיד מוזמן לבא ולקרוא לילד אחר שיבחר, לומר לו מחמאה ואז לתת לו מתנה, שאר הילדים ימחאו כפיים.

הילדים שיתפו פעולה וגם אני מחיתי כפיים בהתלהבות לכל מי שקיבל מתנה. חיכיתי שיקראו את שמי, לאט לאט נשארנו בהתחלה 30 אח"כ 20, 10, 5, ועדיין לא היה מי שיבחר בי, לבסוף נותרתי בין שלושת האחרונים. "ואז המחמאות פסקו", הוא מספר.

"בשלב זה כבר בכיתי והמורה אמר 'אולי משהו יגיד משהו נחמד עליהם?' אבל אף תלמיד לא רצה לתת מחמאה לשלושה הנותרים, וג'יאנג ביניהם. הם נשארו לעמוד מושפלים מול ארבעים בני כיתתם עד שהמורה התעשת ושלח את כולם למקום. "זו הייתה גרסה אחת של עצמי, והייתי עושה הכול כדי להימנע מלהיות שוב במצב הזה – לקבל שוב את הדחייה בפומבי".

כפי שאפשר לדמיין, אירוע כזה מותיר חותם עמוק.

"נרצח קדימה שמונה שנים. ביל גייטס מייסד מיקרוסופט הגיע לעיר שלי, לבייג'ינג, להרצות. "התרגשתי מאד", הוא מספר. המפגש עם האישי מעוררת ההשראה היה כמו נוגדן לחוויית הדחייה, והפיח בו רוח רעננה של שאפתנות. "באותו לילה", נזכר ג'יאנג, "כתבתי מכתב למושפחה. רשמתי להם: 'עד גיל 25 אקים את החברה הכי גדולה בעולם, וחברה זו תרכוש את מייקרוסופט'". את המכתב מגיל 14, אגב, הוא שומר עד היום.

שנתיים לאחר החוויה מעוררת ההשראה עם ביל גייטס, טס ג'יאנג לארה"ב במטרה להגשים את החלום שביטא במכתב.

עכשיו נשאלת השאלה – איזו חוויה תכתוב את גורלו של ג'יאנג, ההשפלה הכיתתית,

בחסות:

הברכה לתורם החפץ בע"ש מארה"ב שיזכה לברכה במידה כנגד מידה נחת מכל יו"ח ללא עגמ"נ 777

אוייע ניגון
 אולפן הקלטות מקצועי לחובבי מוזיקה ולמקצוענים
 אקס 108 366
 ניתן לתאם שעות לפרטיים ולקבוצות לפרטים והרשמה 055-67-88-595

בני מלכים
 מרכז רובע ז' רבא 2 אשדוד 055-67-88-595

< צרי יקר! >

איגרת זו נכתבה במיוחד עבורך. אם יש לך איזה קושי או התלבטות שהינך מעוניין לשתף ולברר, תשלח אלינו ונשתדל לענות לך מע"ג הגיליון. כמובן שהכל יישמר בדיסקרטיות.

פקס: 153-86605534